

Arrest

nr. 219 608 van 9 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 september 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. LECOMPTE, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 21 september 2018 neemt de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L). Dit is de bestreden beslissing, waarvan verzoekster op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Op 26 september 2018 neemt de verwerende partij een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen, nadat een positieve Eurodac-hit ten aanzien van Duitsland werd vastgesteld op 24 september 2018.

1.3. Op 4 oktober 2018 wordt verzoekster in vrijheid gesteld na een arrest van de Raad van dezelfde datum met nr. 210 548 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen uitspraak moet worden gedaan over de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In overeenstemming met artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting wordt genoteerd:

“De voorzitter wijst erop dat na de afgifte van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ook nog een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat (zgn. Dublinvasthouding) werd genomen. Zij wijst op de rechtspraak van de Raad die stelt dat een dergelijke Dublinvasthouding leidt tot de vaststelling dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten moet worden beschouwd als op impliciete maar zekere wijze opgeheven, daar een bevel om het grondgebied te verlaten en het voeren van een Dublinprocedure niet verenigbaar zijn. De verzoekende partij wijst erop dat zij de Raad bij e-mail van 12 maart 2019 heeft meegedeeld dat zij België heeft verlaten en legt een kopie van deze mail neer. Beide partijen zijn het er over eens dat om beide voormelde redenen een gebrek aan belang bij het beroep dient te worden vastgesteld.”

Het wordt niet betwist dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens in casu moet worden beschouwd als een terugkeerbesluit en een verwijderingsbesluit in de zin van de Terugkeerrichtlijn. De Raad benadrukt de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats van 26 september 2018 werd genomen om de verantwoordelijk lidstaat te bepalen op grond van artikel 24, lid 1 en artikel 28, lid 2 van de Dublin III-verordening. De Dublin III-verordening prevaleert als lex specialis op de Terugkeerrichtlijn. De toepassing van de Dublin III-verordening, sluit een terugkeer in de zin van de Terugkeerrichtlijn uit. De bestreden beslissing is bijgevolg niet langer uitvoerbaar, nu verzoekster onder de toepassing van de Dublin III-verordening valt. Aldus blijkt afdoende dat de bestreden beslissing in de toekomst geen rechtsgevolgen zal sorteren. Bijgevolg dient de bestreden beslissing minstens als impliciet doch zeker opgeheven te worden beschouwd. Beide partijen treden deze conclusie ter terechtzitting bij.

In een e-mail van 12 maart 2019, die ter terechtzitting wordt voorgelegd, deelt de advocaat van verzoekster mee dat verzoekster is verdwenen en dat zij volgens haar België heeft verlaten. Nu verzoekster klaarblijkelijk gevolg heeft gegeven aan de bestreden beslissing, blijkt niet dat zij nog voordeel kan halen uit het door haar ingestelde beroep.

3.4. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer

haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), wat in deze zaak niet het geval is.

De advocaat van verzoekster beaamt dat om de hierboven uiteengezette redenen verzoekster geen belang meer heeft bij onderhavig beroep. Daarmee bevestigt de advocaat dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing verzoekster geen concreet voordeel meer kan opleveren.

Daarom moet worden besloten dat verzoekster niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.

Wegens het gebrek aan het wettelijk vereiste belang, is het beroep onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES